

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВСП «ЛЬВІВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ ХАРЧОВОЇ І ПЕРЕРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ»**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор

_____ Г. В. Дідик

«__» _____ 2025 року

**ПРОГРАМА
УСНОЇ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ СПІВБЕСІДИ З
УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ**

для вступників на основі базової загальної середньої освіти
на здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого
бакалавра

Голова предметної екзаменаційної
комісії

_____ А.Т. Мусяло

Розглянуто і схвалено на засіданні

Приймальної комісії коледжу

Протокол № __ від «__» _____ 2025 р.

Відповідальний секретар

_____ М.З. Піх

Львів-2025

ПЕРЕДМОВА

Співбесіда зі вступниками проводиться з метою виявлення загальних знань з української мови.

Програма співбесіди з української мови відповідає чинній Програмі для загальноосвітніх навчальних закладів з української мови (5-9 класи).

I. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1. Звуки мови. Голосні і приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінкі і глухі.
2. Букви й інші графічні засоби. Український алфавіт. Співвідношення звуків і букв, звукове значення букв я, ю, є, ї, щ та буквосполучень дз, дж.
3. Склад. Наголос. Ненаголошені голосні, їх вимова і позначення на письмі. Вимова приголосних звуків та позначення їх на письмі.
4. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних.
5. Найпоширеніші чергування голосних звуків.
6. Найпоширеніші чергування приголосних звуків.
7. Правила вживання апострофа.
8. Правила вживання м'якого знака.
9. Позначення подовжених м'яких приголосних та збігу однакових приголосних звуків.
10. Написання слів іншомовного походження.
11. Спільнокореневі слова і форми слів. Основа слова і закінчення змінних слів. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення.
12. Вимова і написання префіксів з- (зі-, с-), роз-, без-, пре-, при-, при-.
13. Змінювання і творення слів. Основні способи словотворення в українській мові. Зміни приголосних при творенні слів.
14. Правопис складних і складноскорочених слів.
15. Поняття про лексику. Лексичне значення слова. Однозначні і багатозначні слова. Пряме і переносне значення слів.
16. Синоніми, антоніми, омоніми.
17. Загальноновживані слова. Діалектні та професійні слова. Стилiстична диференціяція української лексики. Запозичені слова.
18. Поняття про фразеологізми. Типи фразеологізмів. Джерела української фразеології. Фразеологізми в ролі членів речення.
19. Поняття про самотійні та службові частини мови.
20. Іменник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
21. Назви істот і неістот, загальні і власні назви.
22. Рід, число, відмінок іменників.
23. Відміни іменників. Правопис відмінкових закінчень іменників.
24. Невідмінювані іменники. Способи творення іменників.
25. Правопис найуживаніших суфіксів іменників. Велика буква у власних назвах.
26. Прикметник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
27. Якісні, відносні та присвійні прикметники.
28. Ступені порівняння прикметників, їх утворення.
29. Відмінювання прикметників. Способи творення прикметників.
30. Правопис відмінкових закінчень і найуживаніших суфіксів прикметників. Написання складних прикметників.

31. Числівник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Числівники кількісні (власне кількісні, неозначено-кількісні, дробові, збірні) і порядкові. Числівники прості, складні і складені.

32. Відмінювання кількісних і порядкових числівників. Правопис числівників.

33. Займенник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди займенників.

34. Відмінювання займенників. Правопис займенників.

35. Дієслово як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Неозначена форма дієслова.

36. Способи дієслова (дійсний, умовний, наказовий). Види дієслів (доконаний і недоконаний). Часи дієслів.

37. Дієслова I і II дієвідмін. Особа і число. Безособові дієслова. Способи творення дієслів. Правопис дієслів.

38. Дієприкметник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні і пасивні дієприкметники, їх творення.

39. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові дієслівні форми на -но, -то. Правопис дієприкметників.

40. Дієприслівник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного і недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот. Правопис дієприслівників.

41. Прислівник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників. Ступені порівняння прислівників. Способи їх творення. Правопис прислівників.

42. Прийменник як службова частина мови. Непохідні і похідні прийменники. Правопис прийменників разом, окремо і через дефіс.

43. Сполучник як службова частина мови. Сполучники сурядності і підрядності. Групи сполучників за будовою. Правопис сполучників окремо і через дефіс.

44. Частка як службова частина мови. Формотворчі, словотворчі та модальні частки. Написання часток «не» і «ні» з різними частинами мови.

45. Вигук як частина мови. Правопис вигуків.

46. Словосполучення. Будова і типи словосполучень за способом вираження головного члена.

47. Просте речення. Види речень за метою висловлювання: розповідні, питальні, спонукальні. Окличні речення.

48. Члени речення (підмет і присудок; додаток, означення, обставини), способи їх вираження та різновиди. Прикладка як різновид означення. Порівняльний зворот.

49. Розділові знаки в кінці речення. Тире між підметом та присудком. Розділові знаки при прикладках і порівняльних зворотах.

50. Речення двоскладні і односкладні. Різновиди односкладних речень. Повні й неповні речення. Тире в неповних реченнях.

51. Однорідні члени речення. Узагальнювальне слово при однорідних членах речення. Однорідні й неоднорідні означення. Розділові знаки при однорідних членах речення.

52. Звертання і вставні слова (словосполучення, речення). Розділові знаки в них.

53. Відокремлені другорядні члени речення (в тому числі уточнювальні). Розділові знаки при відокремлених членах.

54. Складне речення, його типи. Складносурядне речення. Розділові знаки в складносурядних реченнях.

55. Складнопідрядне речення із сполучниками і сполучними словами. Основні види підрядних речень. Розділові знаки в складнопідрядних реченнях.

56. Складне речення з кількома підрядними.

57. Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому реченні.

58. Складне речення з різними видами зв'язку, розділові знаки в ньому.

59. Пряма й непряма мова. Цитата. Діалог. Розділові знаки при прямій мові, цитаті, діалозі.

60. Основні вимоги до мовлення: змістовність, послідовність, багатство, точність, доречність, виразність, правильність. Мовленнєві помилки.

61. Поняття про текст. Поділ тексту на абзаци. Мовні засоби зв'язку речень у тексті.

62. Поняття про стилі мовлення: розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий і публіцистичний.

II. ВИМОГИ ДО РІВНЯ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ПІДГОТОВКИ ВСТУПНИКІВ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Вступники, які проходять співбесіду, повинні:

- розрізняти звуки мови, визначати голосні й приголосні звуки, їх характеристику, ділити слово на склади, розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування звуків;
- розпізнавати вивчені орфограми і пояснювати їх за допомогою правил; правильно писати слова з вивченими орфограмами;
- відділяти закінчення від основи, добирати спільнокореневі слова, розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, визначати спосіб творення слів;
- пояснювати відомі слова, добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; пояснювати значення фразеологізмів, крилатих висловів;
- розпізнавати частини мови, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль;
- розрізняти словосполучення й речення, визначати типи підрядного зв'язку в словосполученні;

- визначати структуру речення, вид речення, правильно ставити розділові знаки й обґрунтовувати їх постановку;
- визначати в реченні з прямою мовою слова автора й пряму мову, замінювати пряму мову непрямою;
- розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них.

Абітурієнт повинен вміти:

- говорити українською мовою з дотриманням правил орфоепії;
- застосовувати теоретичні знання для створення висловлювань у різних стилях і видах мовлення;
- виголошувати свої думки, підтримувати діалог.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДІ НА СПІВБЕСІДІ ТА ПОРЯДОК

ПРОВЕДЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ УСНИХ СПІВБЕСІД

При оцінюванні відповідей до уваги беруть такі критерії:

- рівень засвоєння орфоепічних, граматичних, лексичних, стилістичних умінь і навичок;
- комунікативні вміння (уміння сприймати, відтворювати, створювати усні висловлювання).
- впевнено володіти обчислювальними навичками при виконанні дії з раціональними числами (натуральними, цілими, звичайними і десятковими дробами);
- виконувати тотожні перетворення основних алгебраїчних виразів (многочленів, дробово-раціональних виразів, які містять степені і корені);
- розв'язувати рівняння, нерівності та їх системи першого і другого степенів і ті, що зводяться до них, а також розв'язувати задачі за допомогою рівнянь та їх систем;
- будувати графіки функцій, передбачених програмою;
- розв'язувати задачі, що передбачають виконання відсоткових розрахунків;
- володіти навичками вимірювання та обчислення довжин, кутів і площ, які використовуються для розв'язання задач;
- уміти застосовувати властивості геометричних фігур при розв'язуванні задач на обчислення та доведення.

Загальні критерії оцінювання навчальних досягнень вступників

Бали	Рівні навчальних досягнень
1	Абітурієнт розрізняє об'єкти вивчення
2	Абітурієнт відтворює незначну частину навчального матеріалу, має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення
3	Абітурієнт відтворює частину навчального матеріалу; з допомогою викладача виконує елементарні завдання
4	Абітурієнт з допомогою викладача відтворює основний навчальний матеріал, може повторити за зразком певну операцію, дію
5	Абітурієнт відтворює основний навчальний матеріал, здатний з помилками й неточностями дати визначення понять, сформулювати правило
6	Абітурієнт виявляє знання й розуміння основних положень навчального матеріалу. Відповідь його(її) правильна, але недостатньо осмислена. Вміє застосовувати знання при виконанні завдань за зразком
7	Абітурієнт правильно відтворює навчальний матеріал, знає основоположні теорії і факти, вміє наводити окремі власні приклади на підтвердження певних думок, частково контролює власні навчальні дії
8	Знання абітурієнта є достатніми, він (вона) застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, намагається аналізувати, встановлювати найсуттєвіші зв'язки і залежність між явищами, фактами, робити

	висновки, загалом контролює власну діяльність. Відповідь його (її) логічна, хоч і має неточності
9	Абітурієнт добре володіє вивченим матеріалом, застосовує знання в стандартних ситуаціях, уміє аналізувати й систематизувати інформацію, використовує загальновідомі докази із самостійною і правильною аргументацією
10	Абітурієнт має повні, глибокі знання, здатний(а) використовувати їх у практичній діяльності, робити висновки, узагальнення
11	Абітурієнт має гнучкі знання в межах вимог навчальних програм, аргументовано використовує їх у різних ситуаціях, уміє знаходити інформацію та аналізувати її, ставити і розв'язувати проблеми
12	Абітурієнт має системні, міцні знання в обсязі та в межах вимог навчальних програм, усвідомлено використовує їх у стандартних та нестандартних ситуаціях. Уміє самостійно аналізувати, оцінювати, узагальнювати опанований матеріал, самостійно користуватися джерелами інформації, приймати рішення

Вступне випробування проводиться в усній формі у вигляді індивідуальної бесіди з кожним вступником, якому пропонуються чотири запитання (два з української мови, два з математики), кожне з яких оцінюється 3-ма балами за 12- бальною системою, яка конвертується у 200-бальну.

Під час співбесіди екзаменатор записує питання і позначає правильність відповідей в аркуші співбесіди. Після закінчення співбесіди аркуш підписується вступником та екзаменаторами. Інформація про результати співбесіди оголошується вступникові в день її проведення.

Форма проведення індивідуальних усних співбесід – очна.

У разі погіршення санітарно-епідемічного чи воєнного стану приймальна комісія може прийняти рішення проводити індивідуальну усну співбесіду дистанційно.

Під час проведення співбесіди вступнику забороняється використовувати підручники, засоби технічної інформації, мобільні телефони, початкові посібники та інші матеріали, що не передбачені рішенням Приймальної комісії. У разі користування вступником під час співбесіди зазначеними засобами інформації, він відсторонюється від участі у співбесіді.

ТАБЛИЦЯ
переведення отриманих балів за 12-бальною шкалою в шкалу 100-200

Бал за 12- бальною шкалою	Оцінки за 100-200-бальною шкалою
1	не склав
2	не склав
3	не склав
4	100
5	112
6	124
7	136
8	148
9	161
10	174
11	187
12	200

Список рекомендованої літератури:

1. Авраменко О. М., Блажко М. Б. Довідник. Завдання в тестовій формі. І частина. - К.: Грамота, 2020.
2. Авраменко О. М. Збірник завдань у тестовій формі. II частина. - К.: Грамота, 2020.
3. Авраменко О. М. та ін. Збірником диктантів для державної підсумкової атестації з української мови. 9 клас. - К.: Центр навчально-методичної літератури, 2014.
4. Білецька О. Українська мова / Комплексна підготовка до ЗНО та ДПА зачинною програмою. – Т.: Підручники та посібники, 2021.
5. Глазова О.П. Українська мова. – Х.: Ранок, 2017.
6. Голуб Н.Б., Новосьолова В.І. Українська мова (підручник). - К.:Педагогічна думка, 2018.
7. Єрмоленко С.Я. та ін. Українська мова (підручник), 9 кл. - К.: Грамота, 2009.
8. Заболотний В.В., Заболотний О.В. Українська мова (підручник), 9 кл. - К.: Генеза, 2017.
9. Пентиліук М.І. та ін. Українська мова (підручник), 9 кл. - К.: Освіта, 2009.
10. Ужченко В.Д. Сучасна українська мова. Збірник вправ і завдань. - К.: Вища школа, 2010.